

Корнієнко Є. О.

студентка 1-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОБОРУ КАДРІВ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Оскільки на даному етапі розвитку Україна стоїть на шляху реформування органів державного апарату, важливою зміною стало створення Державного бюро розслідувань (далі — ДБР), яке покликано встановлювати справедливості у суспільстві шляхом незалежного та всебічного розслідування злочинів задля притягнення винних до юридичної відповідальності, незважаючи на їхні посади, зв'язки та ресурси.

Для реалізації поставленої мети вкрай важливим є ретельний добір кваліфікованих кадрів, які будуть діяти, дотримуючись принципів визначених Законом України «Про державне бюро розслідувань». Це свідчить про актуальність обраної нами теми.

Відповідно до законодавства України, ДБР — це центральний орган виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції.

Щодо служби в ДБР, На службу до Державного бюро розслідувань приймаються на конкурсній основі в добровільному порядку (за контрактом) громадяни України, які спроможні за своїми особистими, діловими та моральними якостями, віком, освітнім і професійним рівнями та станом здоров'я ефективно виконувати відповідні службові обов'язки.

Кваліфікаційні вимоги та критерії професійної придатності для зайняття посад у Бюро затверджуються директором Державного бюро розслідувань.

Не допускаються до участі у конкурсі особи, які: за рішенням суду визнані недієздатними або обмежені у цивільній дієздатності; мають судимість за вчинення злочину, не погашену або не зняту в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи), або протягом останнього року притягувалися до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією.

На нашу думку, останній критерій за яким особа не може бути допущена до участі у конкурсі на посаду — (не допускаються до участі у конкурсі особи, які протягом останнього року притягувалися до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією є занадто абстрактним та

некоректно сформульованим. Оскільки правопорушення, пов'язане з корупцією та сама корупція це не тотожні поняття. Таким чином, це невдале формулювання у подальшому стане прогалиною у законодавстві, яка може стати проблемою, адже посаду в ДБР може зайняти недобросовісна особа, що є прямим порушенням принципів ДБР.

Конкурс проводиться в декілька етапів: оголошення про проведення конкурсу; прийняття та розгляд поданих документів для участі в конкурсі; кваліфікаційний іспит; співбесіда; визначення переможців конкурсу.

Одним з найважливіших етапів проведення конкурсу є кваліфікаційний іспит, який складається з двох блоків: 100 тестових завдань на знання законодавства та практичної частини. Завдання практичного характеру розв'язуються у письмовій формі. Оцінювання відповіді відбувається за певними критеріями: повнота викладу відповіді на завдання; професійна компетентність, що полягає у виявленні глибоких знань та умінь, необхідних для ефективного виконання відповідних службових обов'язків; аналітичні здібності; володіння державною мовою.

Усі кандидати, які претендують на одну посаду, розв'язують однакові завдання.

Наступний, вирішальний етап — співбесіда, що проводиться з метою оцінки відповідності професійної придатності кандидата встановленим вимогам. Співбесіда проводиться комісією державною мовою шляхом обговорення уявних ситуацій відповідно до напряму діяльності структурного підрозділу, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків кандидатом.

До співбесіди з кандидатами можуть запрошуватися науковці та експерти у сфері правоохоронної діяльності та психології (за згодою), рекомендації яких враховуються Комісією під час прийняття рішень щодо переможців конкурсу.

Для проведення конкурсу на зайняття посад в Бюро директор Бюро утворює Комісію, затверджує її персональний склад з п'яти осіб, з яких не менше трьох є представниками Бюро.

Вважаємо, що обов'язковість присутності не менше трьох представників Бюро є також недоцільним. Оскільки, рішення такої комісії не може вважатися неупередженим. На наш розсуд, комісія повинна бути незалежною, і відповідно складатися з незалежних спеціалістів, які не причетні до подальшої роботи у ДБР.

Добір апарату до державного бюро розслідувань є фундаментом для повноцінної діяльності цього виконавчого органу, тому в склад його апарату повинні увійти сильні, кваліфіковані спеціалісти, які є незалежними та не упередженими у своїй діяльності, а також гарно вмотивованими на чесну службу. Задля цього потрібно ретельно пе-

ревіряти проходження кожного етапу конкурсу кандидатом на службу в ДБР та не нехтувати принципами цього органу.

Науковий керівник: заступник декана факультету адвокатури з наукової роботи, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Чекмарьова Лариса Юрївна.**

Курочкіна А. А.

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Наразі Україна переживає складний і водночас доленосний етап у своєму розвитку. Вибір курсу на користь Європи є вкрай важливим як для нашої держави, так і для більшої частини світової спільноти, яка очікує Україну в своїх лавах як сучасну, правову, відкриту державу.

Створення Державного бюро розслідувань в Україні — це важливий крок для інституційного забезпечення реформування правоохоронних органів у контексті з чинним від 1 квітня 2012 року Кримінальним процесуальним кодексом України. Згідно ст. 1 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12 листопада 2015 року, Державне бюро розслідувань є центральним органом виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції.

Запровадження Державного бюро розслідувань серед органів що здійснюють досудове розслідування в Україні (ст. 38 Кримінального процесуального кодексу України) — це довгий, тернистий шлях. Адже цей правоохоронний орган є ідеологічним нащадком Національного бюро розслідувань України (далі — НБР), створення якого не було завершено.

Перша спроба створити такий орган датується 1997 роком, коли 24 квітня було видано Указ Президента України № 371 «Про Національне бюро розслідувань». На жаль, особливих результатів роботи цей орган так і не спромігся досягнути. Виникли сумніви щодо доцільності подальшого функціонування даного органу. Офіційною ж причиною ліквідації НБР стало прийняття рішення Конституційним